

А Мария все черпи и черпи. Следъ като запечатали всички стаи, пиянитѣ полицаи повели Станя къмъ управлението, като оставили обиска да правятъ на сутринъта.

У Станюви често идвали две тѣхни съседки — Неда и Гина. Тѣ и дветѣ били посветени въ тайнитѣ на комитета и не еднѣжъ сж крили Левски въ своя домъ. И тази вечеръ тѣ дошли у Станюви.

Женитѣ останали сами. Тѣ знаели, че вжтре въ едната запечатана стая сж книгата на Левски, оржжието и другитѣ комитетски работи, които властѣта дирѣла. На сутринъта тѣ ще бждатъ намѣрени, и всичко ще се разкрие. Какво да се прави? Какъ да ги извадятъ? Да строшатъ печатитѣ или да изкъртятъ прозорцитѣ, ще се узнае. Да изкопаятъ подъ земята дупка, било невъзможно.

Наближавало да се разсъмне. Първи пѣтли пропѣли.

Сърдцата на всички се свивали отъ мъжа. Щастлива мисълъ минала презъ ума на Неда: да влѣзатъ въ стаята презъ коминя.

Положението е спасено! Всички си отдѣхнали съ облекчение. Но време за бавене нѣмало. Неда и Гина бързо се покачили на покрива и се спуствали презъ коминя въ стаята. Разтворили долапа съ книгата и оржжието, натуряли ги въ единъ човалъ, отворили прозореца и предали презъ него човала на Мария. Следъ това затворили прозореца отвжтре и пакъ излѣзли презъ коминя.

— Где да скриятъ човала? Разкопали бързо земята въ единъ жгълъ на градината и го заровили тамъ.

— Съмнало. Женитѣ били вече спокойни. Не следъ много стражаритѣ дошли да правятъ обискъ. Прегледали печатитѣ — всички били здрави. Влѣзли въ стайтѣ и ги претърсили. Женитѣ съ готовность разтваряли навсѣкжде — стаи, долапи, изби.

Не се намѣрило нищо. Приставтѣ и стража-